

Føroya Blindafelag:

Girokort í hvørt húsarhald

Í hesum døgum verða girokort send út í hvørt húsarhald í Føroyum.

Tað er Føroya Blindafelag, sum á henda hátt heitir á fólk kring landið, at stuðla felagnum, sum nú ætlar sær undir at byggja felagshús.

Andrass í Pállstovu, skrivari í Føroya Blindafelag, sigur, at nú er komið so mikið langt við byggiætlanunum, at bert væntar nakað av peningi, og tí vónar hann at fólk taka undir við girokort-innsavningini.

Føroya Blindafelag varð stovnað á sumri 1971, við

tí endamáli, at geva blindum og sýnistarnaðum betri umstøður í gerandisdegnum. Eitt nú er tørvur á einum verkstaði, har sýnistarnaði kundu fingið eitt arbeiði, sum tey eru før fyri at klára. Nú er gongd komin á hetta málið. Felagið hevur verið í Landsstýrinum og samráðst um hvussu arbeiðið skal mynda seg, og sigur Andrass úr Pállstovu, at myndugleikarnir har vóru áhugaðri fyri tí, sum felagið higartil hevur gjørt.

— Nú væntar okkum bert ein peningaligan stuðul, so fyrireikingararbeiðið til byggingina kann fáast í lag.

Viðvikjandi girokort-innsavningini, sigur Andrass úr Pállstovu, at fólk kunnu gerast limir ella bert gjalda eina peningaupphædd, so sum tey helst sjálvi vilja lata.

Fyri limaskap kostar tað: Fyri hjún 80 krónur og einlig 50 krónur. Hetta kann viðmerkjast á girokortinum.

Í lötuni eru umleið 100 limir í Føroya Blindafelag umframt 200 hvilandi limir.

Tað stendur øllum fritt fyri, um tey vilja gerast limir í felagnum ella bert vilja stuðla felagið við peningagávu, sigur Andrass úr Pállstovu.

Dag.

Burturspiltir pengar at tryggja seg

Ein sjómaður norðuri í Sundi sigur frá, ath ann hevði væntað betri sémur, tá ið hann undir royting úti í Hattarvík kom út fyri óhappi. Teir høvdu sagað horn á veðrahjólingi, tá ið hesin bráðliga ger ein brest við høvduinum, so at sagin gleppur og sker í eina spong í tummilinum.

Væl tryggjaður til onga nyttu

— Tað er altíð keðiligt at koma út fyri óhappum av sliikum slag, men eg væntaði tó ikki, at eg fór at missa stórvegis av pengum, tí eg var so væl tryggjaður. Fyrst hevði eg eina sjálvhodna persónliga vanlukkutrygging — harnæst hevði eg teknað mær eina fritíðarvanlukkutrygging. Umframt hetta hevði eg ta vanligu

heimatryggingina, sum allir sjómenn hava.

Tá ið eg fritíðartryggjaði meg, vissaði umboðið hjá Tryggingarsambandinum meg um, at nú kundi næstan alt henda mær, uttan hetta fór at geva mær nakran figgjarligan stoyt. Hann tók dómi um flúgvaravanlukkku ella um eg fór at mála mær takið og var fyri óhappi, so hevði eg tryggjað mær fult endurkrav. Men eg slapp at sanna tað øvuga.

Torført hjá sjómonnum at leggja sak

Eg fekk aftaná óhappið í Hattarvík at vita, at eg var óarbeiðsførur í minst tveir mánaðar. Fyri meg merkti hetta, at eg fór at missa tveir ísfiskatúrar.

Tí setti eg meg í samband við Tryggingina fyri

at fáa endurgjald fyri mistu arbeiðstíðina.

Men nú bar einki til. Tey mongu dómini, sum tann fryntligi tryggingarmaðurin hevði tikið, tóktist ikki at hava nakað við sanna andlitið hjá Tryggingarsambandinum at gera. Fyri mær tóktist tað sum, at alt annað kundi verið hent mær, og eg so hevði fingið endurgjald. Bara ikki tað sum í veruleikanum var hent.

Eg fekk eisini at vita, at um eg var ónøgdur kundi eg bara leggja sak. Tað vildi óivað verið tað rætta, men støðan hjá sjómonnum ger tað sum vituligt er, ikki lætt at fara undir. Tað er tungt og tekur tíð at fylgja einum máli upp, og er hetta serliga trupult, tá ið ein er burturstaddur so nógv. Heldur ikki eigur sjómaðurin pening at taka av, um hann ikki fær viðhald í

rættinum. Tað hevur nevniliga víst seg at vera ógjørligt at siga sliikum pengasterkum feløgum imóti.

Av røttum átti eg at havt fingið í minsta lagi 16.000 krónur í endurgjaldi, men so varð ikki. Øll tey mongu tryggingargjaldini hevði eg goldið til onga nyttu. Tí er tað fyri min part liðugt at vera so væl tryggjaður.

Tað var bert ein litil trøyst, tá ið eg nakað herfyri fekk 8.000 krónur frá tryggingini. Men hetta var ikki tí at teir høvdu givið mær viðhald. Bóndin, sum eg var á fjalli við, hevði allar fjallmenninar tryggjaðar, og kravdi endurgjald til mín.

Ursliðið av hesum vóru 8.000 krónur.

Stra.

Øll starvsfólkini føroysk

Sum kunnugt skal Norðurlandahúsið í Havn takast í nýtslu 8. mai í ár.

Í lötuni verður síðsta hond lögð á verkið, sigur Steen Cold, leiðari á Norðurlandahúsinum, og væntar bert at seta tvey tey seinastu störvini, sum hava verið lýst leys

Umleið 50 umsóknir vóru til tey fimm störvini, sum fyrst í hesum árinum vóru lýst leys við Norðurlandahúsið í Havn.

Av hesum eru trý störv heilan dag og tvey hálvan dag. Steen Cold, leiðari á Norðurlandahúsinum sigur við Sosialin, at enn væntar at seta tvey störv, — eitt á matstovuni og eitt starv sum hjálparfólk, ið skal hava til uppgávu at taka sær av teimum, ið vitja inn á gólvíð. Umframt hetta, so skal hjálparfólk eisini hava til uppgávu at virka sum skrivari tá ráðstevnur skulu haldast o.a.

Steen Cold upplýsir, at

Asa Justiniussen, skrivari í Landsstýrinum, er sett at hava dagligu umsitingina í Norðurlandahúsinum, og Eyðbjørg Kass er sett sum skrivari.

Kartni Olsen, maskinmeistari, er settur sum húsavørur.

Steen Cold sigur, at øll störvini eru sett, tá henda vikan er farin.

Störvini í Norðurlandahúsinum hava bert verið lýst í teimum føroysku bløðunum, og er hetta gjørt við tí fyri eyga, at bert føroyingar skulu arbeiða á stovninum, sigur Steen Cold.

Dag.

bøkur & bløð

Fjøllbroytt blað

Blaðið Javni er júst út-komið.

Hetta er blað, sum vendir sær til foreldur at brekaðum børnum, men tó eru nógvar áhugaverdar greinir at lesa, sum eisini onnur áhugaði hava nógv burtúr.

Nú eru umliðin 10 ár, síðan fyrstu brekaðu føroyingarnir fluttu heimaftur og Marjun Sigurðsdóttir hevur skriva grein um gongdina frá 1973 og fram til dag.

Sonni Smith hevur vitjað á verkstaðnum Vón og tosa við starvsfólkið har. Samroða er eisini við Eilíf Samuelssen landsstýrsmann.

Jógvan Petersen, leiðari á Fritíðarheiminum í Skrivaragøtu, skrivur um henda stovn, sum hann heldur er skaptur eftir

foreldranna tørv, og setur uppskot fram um hvussu hetta kundi verið gjørt øðrvísi til gagns fyri tey, sum nýta stovnin.

Undir heitinum »Mangt og hvat« eru avsettir tvær síður til tey, sum eru lesiveik. Lesarnir kunnu eisini skriva á hesum síðum.

Serliga áhugaverd er greinin um føroysku vitjanina á Peto-stovninum í Budapest. Endamál teirra var at kanna umstøðurnar fyri viðgerð og venjing av brekaðum børnum. Tey ið vóru við á ferðini í Budapest eru Odmar Færo, lækni, Margreta Næs, lærari og Birgit Djurhuus, fysioterapeutur. Tey trý hava skriva hvør sína grein um ferðina, út frá teirra yrkisgrein í gerandisdegnum.